Kazivanje o smrti Ez-Zubejra b. El-Avvama i ispunjenje njegovog duga

Ebu Hubejb prenosi od Abdullaha b. Ez-Zubejra da je rekao: "Pošto se Ez-Zubejr uključio u Bitku kod deve, pozvao me je, pa sam stao pored njega. On reče: 'Sinčiću, danas neće biti niko ubijen a da ne bude ili nasilnik ili onaj kome je učinjeno nasilje, a ja vidim da ću danas poginuti kao onaj kome je učinjeno nasilje. Zaista mi je jedna od najvećih briga moj dug. Šta misliš, hoće li naš dug ostaviti išta od našeg imetka?' Zatim je rekao: 'Sinko, prodaj naš imetak i vrati moj dug!'" Oporučio je trećinu imetka, a trećinu od te trećine je oporučio djeci Abdullaha ibn Ez-Zubejra. Ez-Zubejr je rekao: "Ako nakon vraćanja duga pretekne nešto od našeg imetka, trećina toga pripada tvojoj djeci." Kaže Hišam: „Tada su neka djeca Abdullaha ibn Ez-Zubejra bila istih godina kao neka djeca Ez-Zubejrova, a to su Hubejb i Abbas. On je tada imao devet sinova i devet ćerki. Abdullah (dalje) kaže: "Stavio mi je u oporuku svoj dug i rekao: 'Sinčiću, ako nešto od njega ne mogneš vratiti, zatraži pomoć od mog Zaštitnika." "Tako mi Allaha - kaže Abdullah - nisam znao šta je on namjeravao dok nisam upitao: 'Oče, ko je tvoj zaštitnik?' 'Allah', odgovori on. Tako mi Allaha, kad god sam zapao u nevolju zbog njegovog duga, pa rekao: 'Zaštitniče Ez-Zubejrov, vrati njegov dug.', On bi ga vratio." Tako je Ez-Zubejr, radijallahu anhu, ubijen, a nije ostavio ni dinara ni dirhema, osim nekih zemalja od kojih je El-Gaba (zemlja u okolini Medine), i jedanaest kuća u Medini, dvije u Basri i po jednu kuću u Kufi i Egiptu. Dug kojim je on bio zadužen bio je samo zbog toga što bi Ez-Zubejr, kada bi mu koji čovjek donio novac na čuvanje, rekao: 'Ne na čuvanje, nego će to biti zajam, jer se bojim da to ne propadne.' On nikada nije bio na rukovodećoj dužnosti, niti je ikada prikupljao porez, niti išta drugo (pa porijeklo njegove imovine nije otuda), osim što je išao u borbu s Vjerovjesnikom, sallallahu 'alejhi ve sellem, ili s Ebu Bekrom, Omerom i Osmanom, radijallabu anhum. Izračunao sam koliko ima duga, i pronašao da je dužan dva miliona i dvije stotine hiljada." Kaže Urve: "Hakim b. Hizam je sreo Abdullaha b. Ez-Zubejra i rekao: 'Bratiću, koliko je moj brat dužan?' (On mu je bio amidžić.) On je sakrio veliki dio duga rekavši: 'Sto hiljada.' 'Tako mi Allaha - reče Hakim - mislim da to vaš imetak neće moći podmiriti.' 'Šta misliš - reče mu Abdullah - ako je dva miliona i dvije stotine hiljada?' Mislim - reče on - da vi to nećete moći nikako vratiti. Ako ne mognete (vratiti) nešto od toga, potražite pomoć od mene.'" Kaže Urve: "Zubejr je bio kupio El-Gabu za sto sedamdest hiljada, a Abdullah ju je prodao za milion i šest stotina hiljada. Potom je ustao i rekao: 'Kome je Ez-Zubejr bio dužan, nek dođe kod El-Gabe.'" Došao mu je Abdullah b. Dža'fer b. Ebi Talib, kojem je Ez-Zubejr bio dužan četiri stotine hiljada, te rekao Abdullahu: "Ako hoćete, ostavit ću vam to." "Ne.", reče Abdullah. "A ako hoćete - reče on - učinit ćete to s onim što ćete ostaviti za kasnije, ako budete nešto ostavljali za kasnije." "Ne.", reče Abdullah. Kaže Urve: "On je prodao dio El-Gabe i kuću i vratio njegov dug. To mu je podmirilo dug i još je ostalo četiri i po udijela." Poslije je otišao Muaviji (u Damask) i zatekao kod njega 'Amra b. Osmana, Munzira b. Ez-

Zubejra i (Abdullaha) b. Zem'a. ‘Koliko je procijenjena El-Gaba?’, upita ga Muavija. ‘Svaki udio po sto hiljada.’, reče on. ‘Koliko je još ostalo?’, upita ga Muavija. ‘Četiri i po udjela.’, reče on. ‘Kupujem jedan udio - reče Munzir b. Ez-Zubejr - za sto hiljada.’ ‘I ja kupujem jedan udio za sto hiljada.’, reče 'Amr b. Osman. ‘I ja kupujem jedan udio za sto hiljada.’, reče (Abdullah) b. Zem'a. ‘Koliko je još ostalo?’, upita Mu'avija. ‘Jedan i po udio.’, odgovori on. Muavija reče: ‘Kupujem to za sto pedeset hiljada.’” Kaže Urve: "Abdullah b. Dža'fer je Muaviji (poslije toga) prodao svoj dio za šest stotina hiljada." Kad je Ibn Ez-Zubejr okončao vraćanje dugova, Ez-Zubejrovi sinovi rekoše: ‘Podijeli nam naslijeđe.’ ‘Ne, tako mi Allaha, neću vam podijeliti naslijeđe sve dok ne razglasim tokom (sljedeće) četiri godine: za vrijeme hadža: ‘Kome je Ez-Zubejr bio dužan neka dođe da mu vratimo!’ Svake godine, u toku hadža, to je razglašavao. A kad su prošle četiri godine, podijelio im je (očevu ostavštinu). Zubejr je imao (pred smrt) četiri žene. Abdullah je izdvojio trećinu (za oporuku) i opet je svaka žena dobila po milion i dvije stotine hiljada. Dakle, cio njegov imetak iznosio je pedeset miliona i dvije stotine hiljada."

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

Ez-Zubejr b. El-Avvam u bici kod deve koja se desila zbog predaje Osmanovih ubica kazao je svome sinu Abdullahu: “Ja mislim da ću poginuti kao šehid i kao neko kome je nepravda učinjena. Mene zanima samo moj dug pa ga ti vrati za mene.” Dug kojeg je imao obuhvatao je cijeli imetak, ali i pored toga on je oporukom ostavio određeni imetak sinovima svoga sina, jer je znao da oni nemaju pravo na nasljedstvo, jer je njegov sin bio živ. Oporučio im je trećinu trećine koja je mogla obuhvatiti sve njih. Ljudi su ostavljali svoj imetak kod njega pa je on odbijao da taj imetak uzme kao vid depozita jer se bojao da će ga izgubiti. Govorio je: “Ovo nije depozit, nego ovo uzimam kao dug.” On je bio skroman i povjerljiv, nije bio postavljan na neke funkcije. Kada je umro, i nakon što je vraćen njegov dug i kada je ostalo od imetka ono što je ostalo, nasljednici su tražili da im to raspodijeli. On je odbio da to uradi osim kada nastupi period hadždža. Čekao je da bude uvjeren je li još neko ostao kome je Ez-Zubejr dužan pa da onda podjeli imetak. Tako je i učinio. Kada više nije nikome ostao dužan dao je suprugama njihov dio, a tada je imao 4 žene.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/5864